

offentlighed i forvaltningen, jfr. offentlighedsudvalgets betænkning side 121.

Ifølge bestemmelsen i *stk. 2* begrænser bestemmelser om tavshedspligt for personer, der virker i offentlig tjeneste eller hverv, ikke pligten til at give aktindsigt efter forslagens kapitel 3. Bestemmelsen svarer til den gældende lovs § 10, *stk. 3*. Der kan endvidere henvises til § 16 i forslaget til lov om offentlighed i forvaltningen.

Ifølge *stk. 3* gælder bestemmelserne om parters adgang til aktindsigt ikke for sager om strafferetlig forfølgning af lovovertrædelser, jfr. dog § 17 om aktindsigt i afsluttede straffesager. Denne begrænsning i parters aktindsigt skal bl.a. ses i sammenhæng med bestemmelsen i retsplejelovens § 745, *stk. 1*, der blev gennemført ved lov nr. 243 af 8. juni 1978, hvorefter en forsvarer for en sigtet i en straffesag som udgangspunkt har adgang til at gøre sig bekendt med det materiale, som politiet har tilvejebragt, og herunder orientere den sigtede om indholdet.

Efter den gældende lovs § 6, *stk. 1*, omfatter adgangen til aktindsigt bl.a. ikke »sager inden for strafferetsplejen«. Denne undtagelsesbestemmelse gælder i forhold såvel til offentlighedens som til parters ret til aktindsigt.

Bestemmelsen i *stk. 3* er således en videreførelse af den gældende lovs § 6, *stk. 1*, men den ændrede ordlyd tilsigter en vis begrænsning af rækkevidden af denne generelle undtagelse fra reglerne om partens ret til aktindsigt i forhold til den gældende lov og til § 2, *stk. 1*, 1. pkt., i forslaget til lov om offentlighed i forvaltningen.

Undtagelsesbestemmelsen vil som hidtil omfatte sager, der vedrører politiets efterforskning af lovovertrædelser, og anklagemyndighedens, herunder justitsministeriets, funktioner i forbindelse med afgørelsen af tiltale spørgsmål og straffesagers behandling ved domstolene. Det er uden betydning, om sagen afsluttes uden indbringelse for domstolene, f.eks. i form af en bødevedtagelse efter retsplejelovens § 931. Undtagelsen omfatter også tilfælde, hvor der indgives klage til overordnet myndighed over de afgørelser, der træffes i sager som de nævnte, herunder klage over, at en anmeldelse er blevet afvist. *Stk. 3* finder endelig også anvendelse på sager om visse strafprocessuelle tilladelser, herunder navnlig anke- og kæretilladelse, jfr. retsplejelovens § 962, *stk. 2*, § 966, *stk. 1*, § 967, § 968, *stk. 3*, og § 973.

I overensstemmelse med, hvad der gælder efter den gældende lovs § 6, *stk. 1*, omfatter undtagelsesbestemmelsen også straffesager, der på grundlag af særlig hjemmel behandles af andre administrati-

ve myndigheder end politiet og anklagemyndigheden, dvs. navnlig sager inden for skatte- og afgiftslovgivningen, hvor der er hjemmel til administrativ fastsættelse af bøder. Uden for undtagelsesbestemmelsens anvendelsesområde – og dermed omfattet af lovforslagets almindelige regler om parters aktindsigt – falder derimod sager vedrørende straf fuldbyrdelse, idet disse sager ikke har karakter af strafferetlig forfølgning. Det samme gælder sager om erstatning i anledning af strafferetlig forfølgning, der afgøres administrativt, jfr. retsplejelovens kapitel 93 a, og sager om meddelelse af tilhold som nævnt i straffelovens § 265. For så vidt angår sager om udlevering af lovovertrædere vil det afgørende være, om udleveringen sker til strafferetlig forfølgning eller til straffuldbyrdelse i udlandet.

For så vidt angår de sagstyper, der herefter ikke omfattes af den generelle undtagelsesbestemmelse i *stk. 3*, gælder som nævnt lovforslagets almindelige regler om partens aktindsigt. Der kan imidlertid i denne forbindelse være grund til at pege på den særlige undtagelsesklausul i lovforslagets § 14, *stk. 1*, nr. 3, der hjemler ret til aktindsigt, men kun i det omfang, de i bestemmelsen nævnte strafferettsplejemæssige hensyn efter et konkret skøn i et foreliggende tilfælde gør dette påkrævet. Som fremhævet i offentlighedsudvalgets betænkning side 414 vil dette ofte være tilfældet i tilholdssager efter straffelovens § 265.

I sager, der omfattes af den generelle undtagelsesbestemmelse i *stk. 3*, hjemler bestemmelserne i forslagens § 17 som noget nyt i forhold til gældende ret, den, der er part i en straffesag, en vis adgang til aktindsigt, når sagen er afgjort.

Til § 8

Bestemmelserne i lovforslagets § 8 indeholder lovens hovedregel om, at en part som udgangspunkt har ret til at blive gjort bekendt med alle dokumenter, der vedrører den pågældende sag, samt indførelser i myndighedens journaler m.v. om sagen. Aktindsigtens omfang svarer for så vidt til den gældende offentlighedslovs § 3.

I den gældende lov suppleres denne bestemmelse af reglen om pligt til at gøre notat om faktiske oplysninger af væsentlig betydning for sagens afgørelse. Af redegørelsen for gældende ret i offentlighedsudvalgets betænkning side 142–148 fremgår det, at bestemmelsen herom i den gældende lovs § 4 antages ikke blot at pålægge myndighederne en *notatpligt* for væsentlige faktiske oplysninger, der meddeles udefra. Bestemmelsen antages også at hjemle en adgang for den, der begærer aktindsigt,